

Seberg Sedeniussen,

Sandvik

blei gravlagt på Finnfjordbotn kirkegård 6. juni.

Fulgt av venner og naboer gikk hans siste ferd dit. I heimen holdt prost Høydahl en særdeles vakker og varmfølt minnetale over avdøde.

Seberg Sedeniussen blei nær 82 år gamal. Han var fødd og i vaks opp på Sør-Laukhella, blei som ung gift med Hansine Jakobsen, en av den kjente Jakob Sedeniussen og hustru Signhild Marie Winthers' mange døtre. Seberg og hustru overtok hovedbruket av svigerforeldrenes eiendom, som da blei delt mellom 3 av deres døtre. Men til å begynne med var det sjødrifta som fanget den unge Sebergs interesse. På sjøen drifta han året rundt — var en overmåte dyktig og sjelden driftig høvedsmann som aldri sparte seg, uvorren pågående og uforferdet trosset hav, vær og vind. Hengte hart i på alle fiskefelter — ja så hart at det saes at han sov med sjøstøvlene på — at disse ikke var av føtterne fra han reiste og til han kom. Kraftig og seig var han, med en jernhelse som få.

Årene gikk — det var hard kamp for tilværelsen, sjøen ga ofte lite innkomme og barneflokkken auka. Hans hustru var blitt sjukleg og etter å ha fødd ham sju barn, hvorav 6 levde, døde hun fra ham og barna. Bare den som har vært i liknende stilling kan forstå hva han hadde å kjempe med, men med sitt ukuelige mot og lyse humør kom han gjennom det.

Noen år etter giftet han seg atter, denne gang med Amalie Jakobsen fra Landøy. Også med henne fikk han en stor flokk barn. Han fikk oppleve også å miste henne. Hun døde for fleire år siden. Men den gleden hadde han at alle barna blei særlig dyktige arbeidsglade mennesker og likeså barnebarna.

Han fulgte med interesse deres virke og sjøl stod han i helt til sjukdom det siste års tid satte bom for hans strev.

Et særdeles virksamt arbeidsliv er slutt ved hans bortgang og vi lyser fred over den gamle hedersmanns minne.